

ὑδρεύονται αἱ μελιτται, θηρεύουσι, καὶ τὰς σφηκίας καὶ
 τὰς χελιδόνας τὰς πλησίον τῶν σμηνῶν ἐξαιροῦσι, καὶ τὰς
 τῶν μερόπων νεοττίας. Οὐδὲν δὲ φεύγουσι τῶν ζώων ἀλλ'
 ἢ ἑαυτάς. Ἡ δὲ μάχη αὐτῶν ἐστὶ καὶ πρὸς αὐτάς καὶ πρὸς
 5 τοὺς σφῆκας· καὶ ἔξω μὲν οὗτ' ἀλλήλας ἀδικοῦσιν, οὔτε
 τῶν ἄλλων οὐθέν, τὰ δὲ πρὸς τῷ σμῆνει ἀποκτείνουσιν, ὧν
 ἂν κρατήσωσιν. (17) Αἱ δὲ τύπτουσαι ἀπόλλυνται διὰ τὸ
 μὴ δύνασθαι τὸ κέντρον ἄνευ τοῦ ἐντέρου ἐξαιρεῖσθαι· πολ-
 λάκις γὰρ σώζεται, ἐὰν ὁ πληγεὶς ἐπιμελῇται καὶ τὸ κέν-
 10τρον ἐκθλίψῃ· τὸ δὲ κέντρον ἀποβαλοῦσα ἡ μελιττα
 ἀποθνήσκει. Κτείνουσι δὲ βάλλουσαι [καὶ] τὰ μεγάλα τῶν
 ζώων, καὶ ἵππος ἥδη ἀπέθανεν ὑπὸ μελιττῶν. (18) Ἡκιστα
 δὲ χαλεπαίνουν οἱ ἡγεμόνες καὶ τύπτουσιν. Τὰς δ' ἀπο-
 θνησκούσας τῶν μελιττῶν ἐκκομίζουσιν ἔξω. Καὶ τᾶλλα δὲ
 15καθαριώτατόν ἐστι τὸ ζῶον· διὸ καὶ τὸ περίττωμα πολλά-
 κισ ἀφίᾳσιν ἀποπετόμεναι, διὰ τὸ δυσῶδες εἶναι. Δυσχε-
 ραίνουνσι δ', ὥσπερ εἴρηται, ταῖς δυσῶδεσιν ὀσμαῖς καὶ ταῖς
 τῶν μύρων· διὸ καὶ τοὺς χρωμένους αὐτοῖς τύπτουσιν.
 Ἀπόλλυνται δὲ διὰ τε ἄλλα συμπτώματα, καὶ ὅταν οἱ
 20ἡγεμόνες πολλοὶ γενόμενοι ἕκαστος αὐτῶν μέρος ἀπαγάγῃ.
 Ἀπόλλυσι δὲ καὶ ὁ φρῦνος τὰς μελίττας· ἐπὶ τὰς εἰσόδους
 γὰρ ἐλθὼν φυσᾷ τε καὶ ἐπιτηρῶν ἐκπετομένας κατεσθίει·
 ὑπὸ μὲν οὖν τῶν μελιττῶν οὐθέν κακὸν δύναται πάσχειν,
 ὁ δ' ἐπιμελόμενος τῶν σμηνῶν κτείνει αὐτόν. (19) Τὸ δὲ
 25γένος τὸ τῶν μελιττῶν, ὃ εἴρηται ὅτι πονηρόν τε καὶ
 τραχέα τὰ κηρία ἐργάζεται, εἰσὶ τινες τῶν μελιττουργῶν
 οἳ φασὶ τὰς νέας μάλιστα τοῦτο ποιεῖν δι' ἀνεπιστημοσύ-
 νην· νέαι δ' εἰσὶν αἱ ἐπέτειοι. Οὐχ ὁμοίως δ' οὐδὲ κεντοῦσιν